

ΜΝΗΜΕΣ 1974

Πρόσφυγας στον τόπο μου

- Όταν έγινε η εισβολή πόσο χρονών ήσουν παπά;
- 9 χρονών.
- Πώς το έμαθες ότι άρχισε ο πόλεμος;
- Ακούσαμε από το ραδιόφωνο ότι οι Τούρκοι έκαναν εισβολή στην Κύπρο.
- Τι έκανες αυτή την στιγμή με την οικογένεια σου;
- Ρωτούσαμε τους γείτονες τι να κάνουμε. Άλλοι έλεγαν να περιμένουμε τι θα γίνει και άλλοι να φύγουμε προς το Τρόδος.
- Κατά την διάρκεια της μέρας τι βλέπατε και τι ακούγατε;
- Βλέπαμε αεροπλάνα να πετούν στον ουρανό να ρίχνουν βόμβες ακούγαμε τους βομβαρδισμούς και πυροβολισμούς και σειρήνες.
- Τελικά τι αποφασίσατε να κάνετε;
- Η μητέρα μου πήρε λίγα ρούχα στον καθένα τα έβαλε σε μια βαλίτσα και ο πατέρας μου μας είπε να πάμε στο αυτοκίνητο και φύγαμε.
- Ξέχασα να σε ρωτήσω από που είστε;
- Είμαι από την πανέμορφη Πεντάγια .
- Πού πήγατε τελικά;
- Πήγαμε στην Κακοπετριά όπου μας φιλοξένησε μια θεία μου στο σπίτι της.

-Είχε κι άλλες οικογένειες που έφυγαν από τα σπίτια τους την ημέρα της εισβολής;

- Ναι πάρα πολλές οικογένειες από διάφορα χωριά.

- Τι επικρατούσε ανάμεσα στον κόσμο;

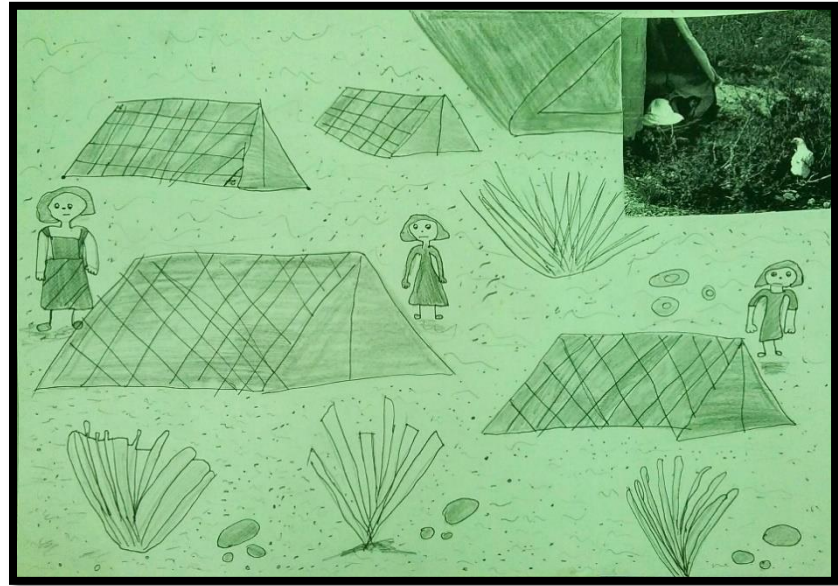
-Επικρατούσε πανικός, σύγχυση και ο κάθε ένας προσπαθούσε να μάθει για τους δικούς τους ανθρώπους που ήταν στρατιώτες ή που πήγαν σε άλλα χωριά.

-Τι θα θυμάσαι για πάντα από την εισβολή;

-Το σπίτι μου που το κατέλαβαν οι Τούρκοι, τον κόσμο να κλαίει που έχασαν τα σπίτια τους και τους δικούς τους που σκοτώθηκαν στον πόλεμο.

-Πιστεύεις ότι θα βρεθεί λύση και θα επιστρέψεις στο χωριό και το σπίτι σου;

-Ναι, ζω και ελπίζω ότι θα επιστρέψω .

Νικολέτα Ιωάννου, Στ'